

வைக்கல் ஸ்டால் தொலைந்து போன ஹீ

வீ விஜயராகவன்

இந்த வயதிலும்
அன்பைத் தேக்கி வைத்து
அலைந்து கொண்டிருக்கிறேன்
விலையில்லாப் பண்டமாய்
வீணாகிக் கொண்டிருக்கிறது

யாருக்குமே நேரமில்லை
நாளையும் அலுவலையும்
அட்டவணைப்படுத்தி
அவகாசமின்றி விரைகிறது
அன்றாட உலகம்
தெரிந்த முகங்களையும்
தொலைந்து போகும்
கால இடைவெளிகளில்
தற்காலிகமாகப் புதைத்து விட்டு.

உள்ள எரிச்சலுக்கு
உதவி நாடிப் போன
மனநலக் காப்பு மனையில்
விரைவு கதி உலகம்
அவ்வப்போது உதறி விட்ட
எச்சங்கள்

என்னைக் கண்டு சுதாரித்த கண்களில்
புரிதலுடன் ஒரு பெரிய கேள்விக் குறி:
'எப்போதுமே இளிச்சவாயனாய்
இருந்தபோதே
எங்களுக்கும் சந்தேகம்தான்'.

சுற்றிலும் சுளிக்கும் முகங்கள்
கணநேரக் களிப்புக்கும்

ஓவியம்: ஜே.கே.

இடமின்றி ஆட்டி வைக்கிறதோ
நாளையப் பொழுதின் கவலை?

புன்சிரிப்பு கசிய விடும்
மருந்தளவு அன்பையும்
பரிந்துரைச் சீட்டில்
பதிவு செய்திருந்தால்தான்
அணுகி வருவரோ?

